

Падіння Єрусалима

Ключовий вірш: "Бо через гнів Господній сталося це в Єрусалимі та Юдеї, що Він остаточно вигнав їх від обличчя Свого. І повстав Седекія проти вавилонського царя".

2 Царів 24:20

Вибрані місця з Писання:

2 Царів 24:18-20; 25:1-21

"Ті, хто не пам'ятає минулого, приречені повторювати його". (Джордж Сантаяна, "Життя розуму", 1905). Народ стародавнього Ізраїлю став жертвою цієї істини. Переживши правління кількох добрих царів, але багато злих, Ізраїль та Юдея вичерпали милість і терпіння Господа до них. Їхнє минуле не вплинуло на їхнє теперішнє, і, як наслідок, вони були засуджені. Держава Ізраїльського десятиколінного царства була знищена Шалманесером, царем Ассирії, приблизно за 135 років до поразки Седекії. (2 Царів 18:9-12). Замість того, щоб вчитися на уроках історії, Седекія вирішив кинути виклик Божим судам.

Пророк Єремія чітко вказав на майбутні суди і на те, як Юдея повинна правильно на них реагувати. "Так говорить Господь: Хто залишиться в цьому місті, той загине від меча, від голоду та від моровиці, а хто перейде до халдеїв, той буде жити; життя його буде йому як нагорода, і він буде жити. Так говорить Господь: Це місто буде віддане в руку війська вавилонського царя, яке його візьме". (Єремія 38:2-3) Іншими словами, "Смиріться під могутньою Божою рукою. Здайтеся халдеям, прийміть це божественне покарання, і ви будете жити. Чинитимете опір - неодмінно помрете від хвороби, голоду чи насильства". Відкинувши смирення і прийнявши гординю, Седекія обрав шлях непокори. Він не вірив і не довіряв Божій силі.

2 Царів 24:18-20

Ми можемо взяти урок з цієї історії і застосувати його в нашому християнському житті. Перш за все, слухатися Бога. Не шукайте "інших варіантів" виконання Його волі. Для християнина їх не існує. "Зодягніться в смирення, бо Бог гордим противиться, а смиренным дає благодать. Тож упокорюйтеся під могутню руку Богу, щоб Він свого часу вивищив вас, поклавши на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас". 1 Петра 5:5-7

Чи здається воля Божа неприємною, незгідною з нашими земними бажаннями? Поміркуйте над посланням, промовленим через царя Соломона: "Сину мій, не погорджуй Господнім покаранням, і не гидуЙ Його виправленням; бо кого любить Господь, того Він виправляє. Як батько виправляє сина, що йому до вподоби". (Приповісті 3:11-12). Апостол Павло пропонує чудове розуміння Соломонової поради: "Крім того, ми мали людських батьків, які нас виправляли, і ми їх шанували. Чи ж не охочіше ми будемо коритися Отцеві духів і будемо жити? Бо вони справді кілька днів карали нас, як їм здавалося найкращим, а Він на нашу користь, щоб ми були причасниками Його святості". Євреїв 12:9-10

Якби цар Седекія мав таке розуміння, яке отримали ми, він, можливо, вирішив би підкоритися Господу і залишився живим. Божі покарання зазвичай сприймаються як каральні. До певної міри це так. Однак, найбільший урок і усвідомлення полягає в тому, що Його покарання для нашого блага. Воно сприяє зростанню в побожності. Бог виправляє нас, щоб допомогти нам. Якби Юда був слухняним, вони б жили, незважаючи на руйнування Єрусалиму. Для християнина прийняття Божого покарання є

корисним, щоб він міг бути "учасником Його святості".